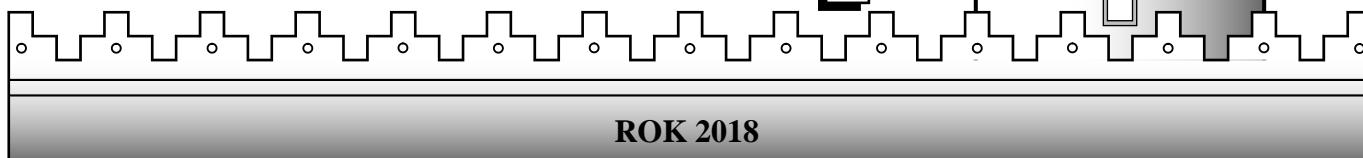

Modlitbový zápas

„Na tvojich múroch, Jeruzalem, ustanovil som strážcov: celý deň a celú noc nikdy nech nemlčia!
Vy, ktorí upomínate Pána, nesmiete mať pokoja, kým nepostaví, kým neurobí Jeruzalem ozdobou na zemi !“

Lz 62, 6 - 7

VOLAJ: „JEŽIŠKO, PRÍĎ!“ A ON PRÍDE.

„Ale anjel im povedal: Nebojte sa! Zvestujem vám veľkú radosť, ktorá bude radosťou pre všetkých ľudí, lebo v Dávidovom meste sa vám dnes narodil Spasiteľ, Kristus Pán.“ (Lk 2,10-11)

Pravou a najväčšou radosťou Vianoc nie sú nejaké darčeky, ale narodenie Spasiteľa. V Ňom sme dostali od Boha najväčší dar. On, Všemohúci Boh, Stvoriteľ celého vesmíru, všetkých hviezd, slnka, mesiaca, celej zeme, každého atómu, každej bunky, sa z lásky k nám stal bezbranným dieťaťom. Narodil sa v Betleheme, v chudobnom chlieve, pretože nebolo pre Ne-ho miesta – pre Toho, kto je Naj-vyšší, Stvoriteľ, Boh. On prišiel i kvôli tebe, aby si mal večný život. To je tá pravá radosť Vianoc – Boh sa stal človekom, aby si sa ty stal Božím dieťaťom. „Tým však, čo Ho prijali a veria v Jeho meno, dal moc stať sa Božimi deťmi.“ (Jn 1,12) On prichádza do srdca tých, ktorí sa Mu otvoria.

SVEDECTVO Z MAĎARSKA

Táto udalosť sa stala po druhej svetovej vojne v obci, ktorá má asi 1500 obyvateľov. Jedna učiteľka bola ozajstná ateistická bojovníčka.

Využila každú príležitosť, aby zneužila, zosmiešnila, verejne vysmiala a potupila kresťanskú vieru. V triede mala 32 detí, ale tie sa nikdy neodvážili brániť, napriek tomu, že ich rodiny boli veriace a verne plnili svoje náboženské povinnosti.

Vo 4.A bolo desaťročné dievčatko Angela (meno je pozmenené). Bola múdra, nadaná, vždy a vo všetkom prvá. Spolužiačky jej nezávideli, lebo mala zlaté srdce a vždy sa snažila každému pomôcť. No učiteľka, keď sa na ňu čo i len pozrela, hneď bola mrzuto naladená a na tvári jej bolo vidieť, že hľadá nejakú zádrapku. Niekedy ju ponížila a často veru i šikanovala. Príčinou tohto jej správania bola Angelina kresťanská viera. Dievčatko znášalo všetky poníženia a krivdy trpezlivo.

Krátko pred Vianocami sa ho na jednej hodine učiteľka spýtala:

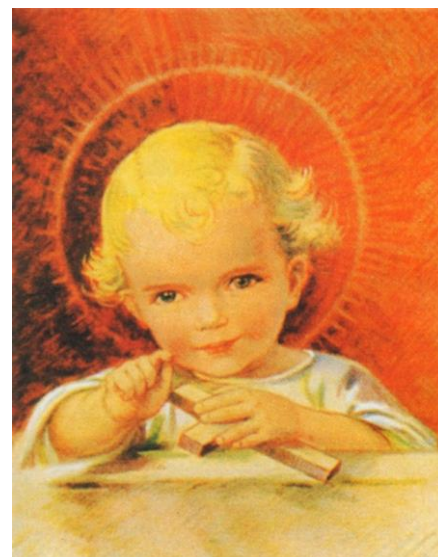
„Angela, čo urobíš, ak ťa zavolajú rodičia?“

„Poslúchnem a prídem.“

„A čo sa stane, ak rodičia zavolajú kominára?“

„Tiež príde,“ odpovedala Angela a srdce jej začalo prudko búchať, pretože tušila, že je to lesť.

„Správne. Kominár príde, lebo exis-

tuje, žije.“

Nastalo hlboké ticho. Učiteľka pokračovala: „Ty prídeš, lebo žiješ. Ale povedzme, že tvoji rodičia zavolajú na babičku, ktorá je mŕtva. Príde v takom prípade?“

„Nie, myslím, že nie,“ odpovedalo dievča.

„Výborne! A keď tvoji rodičia zavolajú Popolušku alebo trpaslíka? Čo sa stane potom?“

„Nepríde nikto, lebo sú to rozprávky.“

„Dobre, veľmi dobre,“ triumfovala učiteľka. „Teda vidíte, deti, tí, čo existujú a žijú, ak ich voláme, prídu. Ale ak nepríde ten, koho voláme, je samozrejme, že neexistuje alebo vôbec nežije. Je to jasné?“

„Áno,“ odpovedala celá trieda.

„A teraz urobíme malý pokus. Povedzme, že teraz zavoláte malého

Ježiška. Je ešte niekto medzi vami, kto v Ježiška verí?“

Na chvíľu zavládlo úplné ticho. Potom sa niektoré deti bojzjavlo prihlásili: „Ja, ja...“

Nato sa učiteľka obrátila k Angele: „A ty veríš, že ťa Ježiško počuje, ak Ho voláš?“

Angela stotočne odpovedala: „Áno, ja verím, že ma počuje.“

„Výborne,“ usmiala sa ironicky učiteľka. „Urobme teda pokus! Ak Ježiško existuje, tak príde, keď Ho zavoláte. Zavolajte teda nahlas všetci: ‚Príď, Ježiško!‘ Tri-štyri, všetci spolu!“

Deti sklonili hlavy. Do hrobového ticha zaznel posmešný výkrik: „To som chcela! Vidíte, tu je dôkaz. Vy si netrúfate ani zavolať, lebo ste si istí, že Ježiško nepríde, pretože neexistuje - práve tak ako Popoluška, lebo je to len rozprávka.“

Prekvapené deti mlčali. Angela bola ako omráčená, nemá a úplne bledá. Učiteľka sa vyžívala nad jednoznačnou porážkou detí: „Zahod'te takéto rozprávky!“

No tu sa stalo niečo neočakávané. Angela vyskočila z lavice, postavila sa doprostred triedy, jej oči boli naraz ako oheň a zvolala: „My Ho chceme volať. Počúvajte! Zvolajme všetci spolu: ‚Príď, Ježiško!‘“

V okamihu bola na nohách celá trieda. So zopätými rukami a s veľkou nádejou v srdci zvolali: „Príď, Ježiško!“

Na to učiteľka pripravená nebola. Ustúpila niekoľko krokov. Veľké ticho, strach sa miešal s napätím. Potom sa zase ozvala Angela: „Ešte raz!“

Všetky deti zvolali ešte hlasnejšie: „Príď, Ježiško, príď!“

Tentoraz to bol krik, že by sa mohli zrútiť steny, povedalo neskôr jedno dievča.

Naraz sa potichu otvorili dvere. Vchod sa rozziaril, bol jasnejší ako denné svetlo. Svetlo silnelo, až vyzeralo ako veľká svetelná guľa. Deti sa zľakli, strach ich premkol až

do kosti, ale všetko čo prišlo, nastalo tak rýchlo, že nestačili od prekvapenia ani vykriknúť. Guľa sa roztvorila a v nej sa zjavilo dieťa - milučké, pekné, usmievavé, také, aké ešte nikdy nevideli. Jeho prítomnosť vyžarovala nekonečný pokoj. Teraz sa už deti nebáli, strach ustúpil obrovskej radosti. Trvalo to všetko okamih? Isté je, že celá príhoda netrvala ani jednu vyučovaciu hodinu. Dieťa bolo oblečené v bielom, vyzeralo ako malé slniečko. Vyžarovalo svetlo, v porovnaní s ktorým bolo denné svetlo ako tma. Nič nehovorilo, len sa milo usmievalo. Po chvíli celý jav pomaly zanikol. Dvere sa samy od seba tíško zatvorili. Srdcia detí prekypovali neslýchanou radosťou, nemohli prehovoriť ani slova. Hrobové ticho prerušilo chrčanie učiteľky, ktorá na smrť bledá skríkla: „On prišiel, prišiel!“

Potom vybehla z triedy. Angela vyzerala, ako keby sa prebudila z dlhého sna. Povedala: „Vidíte, Ježiško existuje, prišiel. A teraz poďakujme Bohu!“ Deti kľakli tam, kde práve stáli a modlili sa: „Otčenáš, Zdravas a Slávu Otcu...“

Správa o zázraku sa po dedine rozšírila ako blesk. Učiteľku odviezli na psychiatrickú kliniku. Školské úrady mlčali, ako keby sa nič nebolo stalo. Učiteľka stále kričala: „Predsa prišiel, prišiel...“ Miestny farár ju chcel navštíviť, ale prístup na kliniku mu bol prísne zakázaný.

(z knihy *Eucharistické zázraky od Márie Haeseleovej*)

V evanjeliu je napísané: „*Kde je novonarodený židovský kráľ?*“ (Mt 2,2) Ježiš hovorí: „*Lebo kde sú zhromaždení dvaja alebo traja v Mojom mene, tam som Ja medzi nimi.*“ (Mt 18,20) Ak rodina, spoločenstvo tvoria túto pravdivú jednotu, potom sú naozaj živým Betlehemom. A ako sa vytvára jednota? Skrže neustále pokánie. Musíme vyhnať zo svojho srdca všetko, čo nedovoľuje Ježišovi, aby

v ňom mal vládu. Kde Ježiš prevezme vládu, tam prichádza Božie kráľovstvo, Boží pokoj, tam je naozaj nebo na zemi. Nad betlehenskou jaskyňou sa zjavili anjeli a oslavovali Boha: „*Sláva Bohu na výsostiach a na zemi pokoj ľuďom dobrej vôle!*“ Tieto slová sa budú vzťahovať i na nás, ak prijmem Ježiša do svojho srdca. On nám dá pokoj, ktorý nám svet dať nemôže. Človek môže mať i smrteľnú chorobu, ale ak má Ježiša a je s Ním, dá Mu svoju bolesť, svoje problémy. On všetko vyrieši.

Volaj Ježiša do každodenných situácií. On príde a ty budeš mať skúsenosti so zázrakmi.

Vaša redakcia

UZDRAVENIE ĎASIEN

Veľmi dlhú dobu mi krváčali d'asná. Vyskúšala som všetko možné, nič nepomáhalo. Až som sa začala za to s mamou modliť „modlitbu v naliehavej potrebe“. Ani nie po 2 týždňoch d'asná prestali krváčať. Chvála a vďaka nášmu Pánovi.

Mária

AKO SA MI SVÄTÁ HODINKA STALA ZVYKOM

Bývame na dedine. Jedni ľudia u nás kupovali mlieko, preto som im ho prinášal domov každý večer. Domáca pani mi povedala, že od 20:00 do 21:00 hod. odo mňa to mlieko nikto nebude môcť vziať, pretože sa celá rodina modlí, nech ho teda prinesiem pred ôsmou alebo až po deviatej. Nechcel som uveriť, že sa budú modliť každý deň, preto som raz prišiel o 20:10... a oni sa naozaj modlili a spievali. Na druhý deň som prišiel o 20:45 a cez otvorené okno som počul „Zdravas Mária“. Musel som teda počkať do 21:00, aby som mal komu dať mlieko.

Nasledujúce dni som sa začal modliť pod oknom, a potom neskôr som poprosil, či by som sa nemohol modliť s nimi, u nás doma sa totiž nikto nemodlil. Dovolili mi. V tej rodine som sa naučil modliť ruženec, spievať nábožné piesne, ďakovať Bohu a prosiť Ho za svoje potreby i druhých. Tento zvyk modliť sa od 20-21:00 mi ostal aj potom, keď som už mlieko do tej rodiny prestal nosiť.

Ivan

PO POKÁNÍ SPOKOJNE ZASPAL

Môj synovec Miško chodí do prvej triedy. Niekedy sa mu podarí byť dobrým, ale väčšinou mu to nejde. Má päť sestričiek a jedného bračeka, preto majú rodičia doma veľa práce, aby všetko stihli. Jeho mama videla, že svojimi silami si s výchovou syna neporadí, preto sa za neho začala špeciálne modliť ruženec. Raz neskoro večer rozospatý Miško prišiel k mame, ktorá ešte robila niečo v kuchyni, a povedal: „Mami, bojím sa.“ Mama mu poradila, aby sa pomodlil. Miško to urobil. O nejakú chvíľu prišiel znova, že sa bojí. Jeho mama vie, aký liek je najlepší, preto mu povedala: „Tak teda rob pokánie.“ Syn si kľakol a začal sa kajať: „Odpusť mi, Ježišu, že som narobil toľko zla, že som nepočúval mamu...“ Keď vyznal svoje viny a odprosil Pána Ježiša, šiel spať. Už viac neprišiel, lebo spokojne zaspal a spal tvrdo až do rána.

Marika 29 r.

VOLALA SOM JEŽIŠA

Niekoľko týždňov ma trápili bolesti chrbta. Jeden večer, keď som vstala z postele, ma začalo silno bolieť celé telo, naraz som sa

nemohla hýbať ani dýchať, triaslo mnou. Silné bolesti vyvolali hypertenznú krízu. Lekári na urgente nemohli urobiť blokádu, ani mi zraziť tlak kvôli alergii na lieky, pretože pred polrokom som sa liečila chemoterapiou. Bola som takmer neschopná hovoriť, preto som začala vzývať Ježišovo meno spočiatku v mysli. Lekári povedali, že nevedia, ako mi majú pomôcť, pretože tlak nepadal. Hospitalizovali ma. Bolest' v hrudi trochu poľavila a ja som vynaložila všetku silu na to, aby som mohla lekárom svedčiť o mojom Spasiteľovi, ako mi pomohol, takže ma mohli operovať, pretože som mala IV. stupeň rakoviny.

Potom mi na pyžamo obliekli kabát a odviezli ma do inej nemocnice na druhý koniec mesta. Celý čas som vzývala Ježišovo meno. Na príjme, kým zapisovali moje meno, moje bolesti takmer prešli, tlak sa normalizoval a na druhý deň som mohla ísť domov. Ježišu, ty si môj najlepší lekár, moja pomoc! Ďakujem Ti za starostlivosť a všetky milosti!

Ol'ga, 70 r.

O BOLESTI

Na kázňach alebo na duchovných cvičeniach som neraz počul, že utrpenie je pre duchovný život potrebné, že je to prejav Božej lásky k nám. Napriek tomu som ho sám prijímal ťažko, ba snažil som sa mu skôr vyhnúť. Nemám nejaké vážne problémy so zdravím, ale niekoľko dní ma trápila bolesť. Najprv som panikáril, snažil som sa jej zbaviť, ale potom som pochopil, že ju treba prijať a naučiť sa s ňou žiť. Na modlitbe som nebol schopný nič iné, len stáť pred Bohom, vo viere hľadiť Pánovi Ježišovi do očí, cítiť

bolesť a uvedomovať si: „Potrebujem to. Ďakujem Ti, Ježišu!“ Nebol som schopný sa za niekoho alebo za niečo modliť, pretože všetky myšlienky sa stále vracali do jedného – bolí ma to. Pravdaže, pokánie som urobil, z čoho som videl, že je potrebné. A potom som sa snažil vnímať v tejto situácii Božiu lásku ku mne. Až na tretí deň som uvidel veľký prínos: na modlitbe som nebol roztržitý, nebol som ľahostajný, formálny vo vzťahu k Bohu. Pán si so mnou rozdelil svoju bolesť, dovolil mi zakúsiť možno jednu miliardinu z toho, čo za mňa vytrpel na kríži. Nie je to vari prejav Jeho lásky? Ďakujem Ti, Ježišu!

Samo, 40 r.

UŽIL DOBRÝ LIEK

Môj brat sa začal sťažovať na bolesť v oku. Prešiel nejaké drahé vyšetrenia a ukázalo sa, že má za okom nádor. S takými papiermi odcestoval na svetoznámu kliniku. Tam mu urobili nové vyšetrenia, pretože neboli s predchádzajúcimi spokojní. Potom bratovi oznámili, že je potrebná operácia. Avšak garanciu, že sa podarí, mu nikto nedával, skôr naopak – povedali, že i po operácii môže oslepnúť.

Keď som videl jeho ťažkú situáciu, poradil som mu, obrátiť sa k Bohu a ísť na sved'ň. Povedal som mu o jednom kňazovi, ktorý i mne pomohol spoznať Ježiša, a tak som našiel silu do každodenných situácií. Dohodli sme sa, že sa stretneme na stanici. Autobus prišiel, ale brat v ňom nebol. Myslel som, že príde neskôr. Ale potom sa ukázalo, že bratovi šli zle hodinky a on autobus nestihol. V ten deň už nikde necestoval. Taký býva boj

o dušu!
Dohodli sme sa teda na nasledujúci týždeň. Vďaka Bohu, podarilo sa docestovať do kostola a brat sa úprimne vyspovedal. Odvtedy prešli tri roky. Brat už na ďalšie vyšetrenia nešiel – po prvé preto, lebo to stojí veľmi veľa peňazí, a po druhé, oko ho nebolí a vidí dobre. Pán Boh dopustil chorobu a brat užil liek od Neho – vyspovedal sa a uľavilo sa mu. Ďakujem Bohu, že som mohol byť svedkom Božieho zázraku.

Vladimír 58 r.

MODLITBA MENÍ

Moja mama býva odo mňa ďaleko a preto jej nemôžem pomôcť vždy, keď treba. Nedávno sa zhoršilo jej zdravie, vystúpil jej tlak a lekári boli bezmocní. Nedalo sa jej už nič pichnúť, pretože žily boli dopichané a „skryli“ sa. Tlak neklesal. Keď som pricestovala k rodičom, mama bola

nervózna, pretože jej bolo zle. Hneď som si kľakla vedľa nej a začala som sa modliť ruženec. Kým som skončila tri ružence, mama tvrdo zaspala, a keď sa zobudila, bolo jej oveľa lepšie.

Môj otec ešte nespoznal Pána Ježiša, celý život bol verným a čestným komunistom. Teraz už nechcel meniť svoj postoj. Ale všimla som si, že modlitba ho mení. Kedysi sme sa museli my dve s mamou skrývať, aby nás nevidel modliť sa. A teraz, keď som pricestovala, vošiel do izby, kde sme sa modlili, ale neodvážil sa kričať, že je veľa roboty... Vysvetlila som mu: „Ocko, vieš, ja mám teraz modlitbovú stráž, budem sa modliť.“ Na moje veľké prekvapenie otec odpovedal: „No tak ja si sadnem vedľa teba a budem s tebou.“ Bola som taká šťastná, že som až nevedela, čo sa modliť, aby to bolo pre neho pochopiteľné. Čítala som rozjímanie a jeho to zaujalo. Veľmi

ďakujem Bohu, že pôsobí i v srdciach mojich rodičov.

Alena 50 r.

POPROSILA O POMOC

Moja dcéra je piatačka. Na domácu úlohu z matematiky dostala ťažší príklad označený hviezdíčkou. Nevedela, ako ho vyriešiť, preto sa s vierou pomodlila „Zdravas Mária“, aby jej Panna Mária pomohla. Hneď po modlitbe dcére zatelefonovala spolužiačka a povedala: „Majka, podarilo sa mi vyriešiť ten príklad s hviezdíčkou. Ak chceš, poradím ti...“ Dcéra poďakovala kamarátke i Panne Márii za pomoc. A ja som poďakovala Bohu, že učí moje dieťa riešiť problémy s vierou.

Galina

AKO SA MODLIŤ ?

Motivácia

Modlíme sa za obrátenie, duchovné prebudenie a záchranu Slovenska. Podstatou je konať pokánie za seba i za národ a s naliehavosťou volať k Bohu za záchranu slovenského národa. Boh sľubuje, že ak národ bude konať pokánie v úprimnej modlitbe, a tak sa bude nepretržite modliť, slovenský národ bude zachránený pred autogenocídou - homosexualizmom, gender ideológiou a juvenilnou justíciou, ktorá odoberá deti z dobrých rodín bez udania vážneho dôvodu. Modlitbový zápas tvorí:

1. Svätá hodina od 20:00 do 21:00 hod. je pre všetkých modlitebníkov spoločná, modlí sa ju každý tam, kde je. Ideálne je, keď sa kresťanské rodiny modlia svätú hodinu spoločne. Je možné sa modliť sv. ruženec, spievať kresťanské piesne, čítať z Pisma alebo použiť modlitbové modely pre sviatenie nedele. O 21:00 hod. dávajú niektorí biskupi a kňazi požehnanie, predovšetkým modliacim sa. Je dobré upozorniť, aby ľudia chorí a spútani

otrockými okovami zlého (alkoholom, hracími automatmi, nečistým duchom, okultnými putami) s veľkou vierou prosili Pána Ježiša za oslobodenie a s vierou prijímali v túto hodinu požehnanie. Počas sv. hodiny, aj počas modlitbovej stráže, je dôležité mať konkrétny úmysel, za čo sa modliť. Počas modlitby si uvedomovať Božiu prítomnosť a pravdu, že „Bohu nič nie je nemožné“ (Lk 1,37) a so živou vierou sa na Neho obrátiť. Vzorom pre túto modlitbu nech sú nám Abrahám, Jakub, Mojžiš, Eliáš, Nehemiáš, Judit a Panna Mária.

2. Modlitbová stráž. Jednu modlitbovú skupinu tvorí 23 ľudí. Každý člen má jednu konkrétnu hodinu dňa modlitbovú stráž (20:00 – 21:00 hod. je spoločná). Takto sa modlí celý deň nepretržite. Za skupinu je jeden zodpovedný. Je dobré, aby všetci mali zoznam svojej modlitbovej skupiny. Táto skupina sa modlí nepretržite týždeň (7 dní) svoje modlitbové stráže. Potom má tri týždne prestávku. Medzitým sa modlia iné tri

skupiny vždy po týždni. Aktivista každej skupiny, nielen stráže zorganizuje, ale aj bdie nad tým, aby sa v tomto rytme modlili celý rok. Stráže sa striedajú vždy v nedeľu o 21:00 hod.

Režim modlitbových skupín:

1. týždeň: Bratislava a okolie,
2. týždeň: Považská Bystrica a okolie,
3. týždeň: Žilina a okolie,
4. týždeň: Nitra, Galanta, Lučenec a iné.

Odporúča sa: Pred 7-dňovou strážou, najlepšie v nedeľu, sa skupina stretne a podajú sa návrhy, za čo je potrebné sa modliť. Je dobré, aby sa na modlitbách bojovalo za aktuálne problémy vo svojom najbližšom okolí (napr. za problémy rodiny, za zamestnanie, za obrátenie nejakého človeka, za uzdravenie, za oslobodenie od alkoholu, za obrátenie kňaza...). Môže sa ľosom určiť úmysel, ak je viac návrhov. Po skončení 7-dňovej modlitbovej stráže sa skupina (v nedeľu) podelí so svojimi skúsenosťami z modlitbového zápasu.

Modlitba vytrvalá, pokorná a vrúcna dosiahne bez pochyb alebo, z ktorého sa nikdy nevráti nevyšlyšaná. (Sv. Bernard)
„Slovensko nezachráni nikto, iba Boh. Ale On to neurobí bez Teba!“ (citát otca biskupa Rudolfa Baláza, 12. 7.1997, Žilina)
Toto sú výzvy ktoré by mal každý kresťan zodpovedne realizovať.

Kontaktná adresa: Eva Somrová, Sládkovičová 586, 017 01 Považská Bystrica.

Prosíme Vás, pošlite nám vaše svedectvá a skúsenosti s modlitbou. Tento časopis si robíte sami.